

Proslov prezidenta Miloše Zemana na zahájení výstavy Země živitelka

Vážený pane prezidente Klausí, vážený pane prezidente Agrární komory, vážený pane prezidente Potravinářské komory, to je tady najednou prezidentů, co? To se málokdy takhle sejde. Vážená paní hejtmanko, vážený pane ministře zemědělství, dámy a pánové,

já bych svůj příspěvek rozdělil na dvě části. V té první části bych rád mluvil, ne o tom, jak všichni máme rádi naše zemědělství, říkáme to a je to pravda, ale co dělat pro to, aby zemědělství ještě lépe prosperovalo, jak odstraňovat některé překážky, a naopak nacházet nové příležitosti.

Zdá se mi, že v poslední době Evropská unie, na kterou už tady bylo řečeno několik kritických slov, přikročuje ke krokům, o nichž jsme až dosud četli pouze v románech, a sice, že vyplácí dotace na nevýrobu, nikoli na výrobu, ale na nevýrobu, a mně to připadá jako naprosté zvěrstvo, protože pokud vůbec máme vyplácet dotace, tak proto, abychom něco vyrobili a ne proto, abychom výrobu zastavovali. Týká se to třeba konkrétně mléčných produktů, ale ne jenom jich.

To je teda ta negativní stránka věci. A pokud jde o tu pozitivní stránku, já jsem například velice uvítal, když můj přítel Milan Teplý z Madety nedávno podepsal smlouvu o vývozu sušeného mléka do Číny. To je naprosto konkrétní krok, který umožňuje rozšířit odbyt našim výrobcům mléka a mléčných produktů. Takže vezměte si tuto kontrapozici, na jedné straně usilujeme o rozšíření odbytu a na druhé straně někdy dotacemi brzdíme vlastní výrobu.

Stejně tak bych mohl připomenout, že před rokem jsme tady s Milanem Štěchem oba dva protestovali proti sankcím ve vztahu k Ruské federaci, protože škodí jak českému průmyslu, tak českému zemědělství. Musím politovat, že od té doby k žádnému pozitivnímu vývoji nedošlo, tak se proto v listopadu chystám do Ruské federace a pokusit se tam alespoň trochu něco změnit. Potěšilo mě, že se přihlásilo tolik podnikatelů, včetně zemědělských, že naplní tři letadla, takže musíme najmout od Travel Service třetí letadlo. A asi tito podnikatelé jsou agenti Vladimira Putina, jak by řekli někteří přihlouplí novináři, ale ve skutečnosti jsou to prostě lidé stejně jako já, kteří chtějí obchodovat a nacházet nové příležitosti. Tolik k té první věci.

Druhá věc se týká ochrany životního prostředí a jsem rád, že tady sedí Richard Brabec. Když jsem, Richarde, nejdříve četl o tvém projektu Dešťovka, domníval jsem se, že se jedná o nějaký další šílený projekt na ochranu žízá, pak jsem zjistil, že je to projekt na zachycení dešťové vody. Nic proti tomu, ať každý rodinný domek má plechový sud na zachycování dešťové vody, on už ho většinou stejně má, ale tímhle tenhle problém nezachráníme.

Já bych chtěl připomenout, že před sto lety bylo v našich zemích třikrát víc rybníků, než je teď. Když se třeba podíváte na Kunětickou horu, tak vám ukážou, že za doby panství Pernštejnů, kterým patřili i Pardubice, tam byla celá řada rybníků, včetně největšího, který měl dva tisíce hektarů. Všechny tyhle rybníky jsou dnes vyschlé. Nebo, jak se někdy říká, zaletněné. Takže ano, stavme si klidně sudy na dešťovou vodu, ale to, co je daleko důležitější

pro udržení vody v krajině, je obnova malých, středních, ale i velkých rybníků. Myslím si, že to by měl být náš základní cíl.

Já jezdím na Vysočinu a tam byl takový ubohý rybníček, který v létě vždycky vysychal, říkalo se mu Nebesák, protože byl zavodněný pouze, když přšelo. A teď, letos, jsem tam jel, krásný velký rybník, u něho nějaká chatka buď myslivců, nebo soukromá, to není podstatné, a rybníčku se dostalo pramínku z lesa, takže je naplňován.

A zcela závěrem, abych nekázal vodu a pil víno. Oznamuji vám, že v lánském parku jsme obnovili zašlý rybník, Václave, který měl propustné dno, a tak se tam natáhla fólie, na tu fólii se dal štěrk, napustila se voda, ta voda je krásná, čistá a je spojená s dříve obnoveným potokem, takže je to taková malá vodní soustava, a říkám to proto, protože je vždycky lepší udělat jakoukoli malou věc, než jenom kázat druhým, co mají udělat oni.

A tak bych vám chtěl závěrem říct. Zemědělci jsou nejdůležitějším oborem národního hospodářství, když nebudeme mít co jíst, vyhyneme. Bez všeho ostatního se můžeme obejít, bez jídla ne. Ale zemědělci nejsou jenom producenti jídla. Zemědělci jsou architekti, architekti krajiny, ať už jsou to remízky, ať už jsou to ty rybníky, ať je to cokoli jiného, co krajinu dotváří. A já vám v téhle krásné práci přeji plný úspěch.

Děkuji za pozornost.

24. 8. 2017